

kam vyhovie. Z toho je zrejmé, že jestvuje tu prípad bodu 2 § 180 Osp. Rekurzný súd usnesenie súdu I. stolice z jeho správnych dôvodov potvrdil, ku ktorým dodal: K vývodom rekurzu sa len podotýka, že k žalobe porodom práva by bol žalobník oprávnený len po pravoplatnosti výmeru okresného úradu v I. zo dňa 4. októbra 1936 a keďže tento výmer dosiaľ nie je pravoplatný, nemôže žalobník svoje nároky ešte porodom práva uplatňovať, lebo v smysle § 112 vl. nar. č. 8/1928 Sb. z. a n. pred občianskym sporom musí predchádzať administratívne pokračovanie podľa cit. vlád. nariadenia.

Najvyšší súd rekurz žalobníka zamietol.

Dôvody:

K správnyým dôvodom napadeného usnesení se dokládá:

Podle § 112 vl. nar. č. 8/1928 Sb. z. a n. rozhoduje o námítkách třetích osob, že jejich práva nedopouštějí exekuci na zabavené věci, předem sám správní úřad a teprve, neuzná-li namítaných práv a exekuci sám nezruší, dochází na rozhodnutí řádného soudu.

Je pravda, že vl. nar. č. 8/1928 Sb. z. a n. v hlavě II. o politické exekuci a zejména v předpisu § 112 nemá výslovného ustanovení o tom, že — bylo-li rozhodnutí první správní stolice napadeno — musí exekuční úřad vyčkati rozhodnutí odvolacího úřadu, leč to je nepochybně zřejmým jak z účelu ustanovení § 112 cit. vl. nar., aby o námítkách, které vyřizuje úřad správní, nerozhodoval zároveň řádný soud a aby se tak zamezila případná rozhodnutí sobě odporující, — tak z doslovu odst. 2 § 112, kterým rozhodnutí o námítkách a exekuci se přikazuje úřadu, nikoli jen exekučnímu úřadu, který exekuci povoluje a provádí (§§ 101, 105, 112 cit. vl. nar.).

V tom je zřejmý poukaz na rozhodnutí, které vydá správní úřad v pořadu stolic jako svoje konečné rozhodnutí, jak plyne také i z odst. 1 bod 2. § 126 a z odst. 1 § 113 cit. vl. nar., že odvolání z rozhodnutí o námítkách podle § 112 má odkladný účinek.

Podle tohoto právního stavu je zbytečno zabývati se nepřipadnými vývody rekurzu o fakultativní právní povaze námitek.

Čís. 16259.

O rekurze proti usneseniu vyrovnacieho komisára v zemedelskom vyrovnacom pokračovaní, ktorým bolo rozhodnuté o námietkach proti určeniú odhadnej ceny, rozhoduje vrchný súd.

(Rozh. z 15. júna 1937, Nd IV 12/37.)

V zemedelskom vyrovnacom pokračovaní stanovil okresný súd v K. podľa odst. 2 § 9 vl. nar. č. 76/1936 Sb. z. a n. odhadnú cenu nehnuteľností vyrovnacieho dlžníka. Proti jeho usneseniu o tom podal vy-

rovnací dlžník námietky. Okresný súd námietky zamietol. **K r a j s k ý s ú d v K.** neuznal svoju vecnú príslušnosť k vybaveniu rekurzu vyrovnacieho dlžníka proti tomuto zamietavému usneseniu z dôvodu, že o rekurze proti usneseniu v zemedelskom vyrovnacom pokračovaní, ktorým boli zamietnuté námietky proti určeniu odhadnej ceny, má rozhodovať vrchný súd (Sb. n. s. č. 15433), a postúpil spisy vrchnému súdu v K. **V r c h n ý s ú d v K.** vrátil spisy krajskému súdu v K. s tým, aby o rekurze rozhodol v obore svojej pôsobnosti, lebo usnesenie, ktoré je napadnuté rekurzom, vyniesol okresný súd ako súd odhadový (exekučný) a nie vyrovnací komisár.

N a j v y š š í s ú d rozhodujúc podľa obdoby § 51 Osp. negatívny kompetenčný konflikt medzi krajským súdom v K. a vrchným súdom v K. vyslovil, že k rozhodnutiu o rekurze príslušný je vrchný súd v K., lebo napadnuté usnesenie vydané bolo podľa spisov vyrovnacím komisárom (§ 192 konk. por., § 70 vyr. por.), a poukázal pri tom na dôvody rozhodnutia Sb. n. s. č. 15433.

Čís. 16260.

Uplatňovanie nároku na vrátenie preplatku dávky z majetku, ktorý bol finančnými úradmi už určený, poddlžníckou žalobou — patrí na porad práva.

(Rozh. zo 17. júna 1937, R III 348/37.)

Žalobník domáhal sa žalobou, aby žalovaný erár zaviazaný bol zaplatiť mu 5.810.80 Kč s prísl. a žalobu odôvodňoval tým, že exekučne zabavil pohľadávku svojej dlžníčky Heleny C. proti eráru na vrátenie preplatku na dávke z majetku, že tento preplatok bol finančnými úradmi v uvedenej sume už určený a že mu bola zabavená pohľadávka prikázaná k vybraniu. — Žalovaný erár namietal nedostatok poradu práva podľa bodu 1. § 180 Osp. (§ 63 č. 7 zák. č. 309/1920 Sb. z. a n.).

S ú d I. s t o l i c e námietke vyhovel a spor zastavil. **R e k u r z n ý s ú d** usnesenie súdu I. stolice zbavil účinnosti a uložil mu, aby vo veci pojednával.

N a j v y š š í s ú d rekurz žalovaného erára zamietol.

Dôvody:

Žalobník nedomáha sa súdneho určenia existencie alebo výšky sporného preplatku na dávke z majetku, čo by skutočne nepatrilo na porad práva, ale sám vychádza z určenia tohoto preplatku finančnými úradmi k tomu povolanými. Púhe zistenie tohoto administratívneho určenia preplatku však nebolo by oným súdnym určením na porad práva nepatriacim.

Jadrom tohoto poddlžníckeho sporu je otázka, či je žalovaný Čsl. štát — v dôsledku tvrdeného zabavenia a prikázania k vybraniu údajnej pohľadávky žalobníckovej dlžníčky Heleny C. na spomenutom pre-